

روکنی سیهه‌مه

شیوازی ئیمان هینان به مه‌لائیکه‌ت

له دوا وانه‌کانی زیندوکردنه‌وی ئیمان دا، باسی مه‌لائیکه‌ت و چۆنیه‌تی ئیمان دروستکردن به (ملائکة) ده‌که‌ین، که به‌شیکه له به‌شه‌کانی ته‌واوکردنی ئیمان، به‌و شیوه‌یه‌ی خودای ره‌حمان له قورئاندا باسی کردووه.

له باسی ئیمان و بنچینه‌ی ئیمان گوتمان: دوو ره‌هه‌نده " (الإيمان بالله و اليوم الآخر). سی روکنه‌که‌ی دیکه ته‌واوه‌که‌ریه‌تی که: یه‌که‌م: الإيمان بالملائكة. دووه‌م: الإيمان بالكتب. سیهه‌م: الإيمان بالرسل.

شوینی مانه‌وهی رسول الله (عليه السلام و البرکات)

له نیوان مؤمن و کافر کۆمهانی پلهبەندی هەیه!

تەئکیدمان لەسەر ئەو دۆخەیی کرد که خودای رحمان گەردوون و بوونی بە رێسایەکی دیاریکراو دروست کردووه، بێگومان دەبی ئەو دروستکراوانە بە گوێرەیی ئەو رێسا و پێوەر و هاوسەنگییه دروستکراوین، هەروەها پەيوەندی نیوانیشیان پەيوەستن بەیهکەوه، خودای رحمان ئەوێ لەسەر خۆی کردۆتە سوننەت، کەهەتا بەشەریەت و گەردون بمینی خودای رحمان بە ئاراستەیی ئەو یاسا و پێوانەییە مامەڵە لە گەڵ دروستکراوەکانیدا دەکات.

لێرەدا هەموو شتێک رێسا و یاسای خۆی هەیه، خودای رحمان هەموو دروستکراوەکانی لۆ بەشەریەت و ئینسان دروستکردیه، ئینسانیشی لۆ پەرسشتش دروست کردیه، هەلبەت، شێوێی بەستنی ئەو پەيوەندییهی نیوان ذاتی خۆی خودای رحمان لەگەڵ ئەو بەشەریەتی دروستکردووه تەنها لۆ پەرسشتشه، خودای رحمان بەشەر لۆ ئیعتیباراتی گیرەشێوینی جی ناهیلی، هەلبەت، تیگەیشتنی عیبادهت که سەرچاوهی له ئیمانەوه دەست پێدەکات دەبی بەو یاسا و رێسا و ئیمانیه له ناخی ئینسانەکهی سەر لەنوی دروست بکریتهوه.

جگە لەو رێگەو شێوێ ئیمان دروستکردنەیی که پێغەمبەرمان (عليه السلام و البركات) پێیدا چوو، خودای رحمان ئیعتیباری لۆ شێوێی دروستکردنی ئیمانی نیو پەرتووکهکانی دیکەو (صیحا)یش دانەناوه، چونکه دەبی بەگوێرەیی ویستی خودای رحمان ئیمان دروست بکری، ئەو کاتە کردووهکان خەتم و مۆری صالحی پێوه دیار دەبی.

ئەگەر هاتوو بەو قوناغ و ریکخستنه ئیمان وەرناگیرا و له ناخی ئینسان هەلنەهینجرا، نەگوازاراوه لۆ واقع، ئەوه تەنها ئیسلام بوونه نەك ئیمان هینان، واتە" تەسلیم بوونه لۆ کۆمهڵە یاسا و ریکخستنهک، بەلام له ناخ و خودی ئینسانەکهی ئیعتیبارو راستی تیدا نییه، لویه خودای رحمان له قورئان هەرگیز باسی (عمل)ی نەکردووه پەيوەستیکردبی بە موسلمان بوون.

نەیفەرموو: (الذين أسلموا و عملوا الصالحات) چونکه به هەند وەرگرتنی قوناغی موسلمانیتی له قورئان دۆخیکی (ناجیگیره)، چونکه کەسەکه که تەسلیم بوو دەبی لۆ ذاتی خودای رحمان تەسلیم بی، ئۆتوماتیکییەن له چوارچێوهی ئیمان، چونکه ئەگەر نەبووه (المؤمن) هەرکردووهیهکی کرد لەروانگەو تەرازووی قورئان و سوننەت بەهەند وەرناگیری، (مەبەستمان ئەوهنییه ئینسانەکه تەکفیر بکەین) چونکه به تیروانینی قورئانی نیوان (المؤمن) لەگەڵ کافر پۆلینی دیکە هەیه.

ئەگەر بتهوئ یەکسەر هەر ئینسانەك کافر بکەیی، ئەوه شوینەواریکی میژوویی و کلتوری هەلەیهو لەمیشکمان دانرايه، وەك ئەوهی بگوتری مرۆف دەبی یان دەبی کافر بییت یان مؤمن!

له قورئان پلهو قوناغی دیکه لهئویان (المؤمن) و کافر دا ههیه، وهک" (الأنعام) ههیه، پاشان دهبیته ئینسان ئینجا دهبیته (الناس)، ئینجا دهبیته (بنی آدم)، ئینجا دهبیته (البشر)، ئینجا دهبیته (المسلم)، پاش ئهه پله و قوناغانه، ئهوکاته موسلمانهکه دهبیته (المؤمن)، ئهه ههموو پۆلین و قوناغانه لهقورئان لۆ خودی مروّف باسکراوه.

لۆ کافر کردن تهنه مافی خودای رحمانه حوکم بدات

ئوهی ئیستا له میشکی ئیمه دانرایه (فمنکم کافر و منکم مؤمن) ئهوه تهنه ههلسهنگاندن و حوکمی خواجه له رۆژی دوایی و خودای رحمان به تهنه ئهه حوکمه دهبات، بهشهریبیهت ههموو دهبیته دوو بهش، وهک ئیستا نامینئ و له رۆژی دوایدا کۆمهلهک تهنه (مؤمن) کۆمهلیک تهنه (کافر) دهمیننهوه، حالهتی ناوهراست نامینئ وهک دهلین، لویه ئیمان هینانهکه دهبی بهه یاسایه بیته که خودای رحمان داینایه، وهک چۆن خودای رحمان ههموو شتیکی به یاسا دروستکردوه، له بچوکترین ههتا گهورهترین و ئالۆزترین شت، ههمووشیان پهیههستن بهیهکترهوه.

ئهگهر فهرمایشتهکانی ذاتی خودای رحمان بهگۆیرهی یاسا بیته، یان ههموو شتیکی بهه جوړه بیته، ئهوه ئیمان هینان بهذاتی خودای رحمان له ههموویان لهسهروتیره تاکو یاسای خوی ههبیته.

لویه ئیمان هینان دهبی بهگۆیرهی یاسای خوداو ترتیب نزولی قورئان بیته، چونکه رسول الله (علیه السلام) بهه جوړه ئیمانی بهه خودای رحمان هیناوه، ههه بهه جوړهش سهحابهی دروستکردوه، ئهه یاسایه لهسهه داناون و رینمایی کردوون تهنه بهه ریگهیه ئیمان بهه خودای رحمان بینن.

سهههتا سورهتی (العلق) پاشان سورهتهکانی (القلم، المزمّل، المدثر) ههتا کوتایی بهه جوړه هاتوه، تهنه ئهه ریگهیه تهرتیبی دروستکردنی ئیمان بووه له دلی رسول الله (علیه السلام و البرکات)، لویه پیغهمبهر (علیه السلام و البرکات) ههه ئهوهی بهه هههمان یاسا پیشکەشی سهحابهکان کردوه، ئهگهر بهه هههمان یاسا و شیواز ئیمان له دل و ناخمان دروست نهکریت بی سههه بهرییه (فوضا)یه.

لویه ئهنجایی ئیمانکه، که کردهویه (أمنوا و عملوا) ئهگهر کردهوهی خومان لهگهل ئهنجایی کردهوهی پیشووترمان بیوین بۆشایی و جیاوازییهکی زورمان ههیه، کهمیک پیش ئیستا چوار رکعات نوژی عهصرمان کرد، ئههوبهکرو موضعهبیش ههه ئهه چوار رهکعتیهان دهکرد، دهپرسین لۆ نوژی ئههوان بهه شیویه بوو؟

لۆ نوژی ئیمه ئههههیه؟ لهبههئهوهیه کهموکورتی له نوژهکانمان دا ههیه، لهبههچی؟ چونکه (أمنوا)مان تهههوان نییه.

باسی دارشتنی وشەوی قورئانمان کردوو، خودای رحمان ئەندازەگیرییەکی وردی هەیه لە قورئان، بەگوێرەوی ئەو ئەندازەگیرییەش وشەکان هەلەبژیت و دروست دەبن، لەکاتی جێهێکریدنیشدا نابێ ئەو وشانە لێک جیا بکرینەوه، لە دارشتن و ئەندازەیی قورئاندا بچووکترین پاش و پێش، کەم و کوری دروست دەکات و پێچەوانەیی ویستی خودایە، لۆ نمونە "نوێژخوین نابێ پێش خویندنی فاتیحە بچیتە رکوع، پێش رکوع نابێ بچیتە سوژدە، ئەگەر وایکرد بە کۆ دەنگی زانیان نوێژەکە بەتالە، چونکە نوێژەکە ریزبەندی (ترتیب) و یاسای خۆی لۆ دانرایە، تەماشای بکەن دروستکردنی پەيوەندی لەگەڵ ذاتی خودای رحمان چون دەبیت بەو شیوە بێ سەرۆبەرییە بکریت؟ یان بەگوێرەوی ئیعتیاراتی کەسەکە بکری، کابرا لە هزر و بیرى خۆی چۆنی بوئ ئەوها تەسەوری خودای رحمان بکا، چۆنی بوئ ئەوها تەسەوری ئاخیرەت بکات، چۆنی بوئ ئەوها تەسەوری پێغەمبەر بکا، چۆنی بوئ ئەوها لەگەڵ قورئان مامەلە بکات، یان مامەلەکردنی لەگەڵ فریشتە (الملائکة) بەگوێرەوی ویستی خۆی بیت.

لۆیە هەرکاتیک ناخی مرۆف بەگوێرەوی ئەو یاسایەیی خودای رحمان نەهات، ئەو بێ سەرۆبەریی و فەوضا لە تیروانینیدا هەیه، هەر لە ذاتی خودای رحمانەوه بگرە هەتا مەلائیکەت، بچووکترین کەم و کوری لە شیوازی ئیعتباری دروستکردنی ئیمانی نیوان خۆی و ذاتی خودای رحمان دروست ببێ، ئەو فەوضایەک لە واقعی کردەوهکانی ئاشکرا دەبێ (امنوا و عملوا) ئەو (عملوا) کەم و کورپیەکە، بەلگەیی ئەو هیە ئیمانەکە لەبەرەتدا کەم و کورپی تێدایە، چونکە کردەوهکە پێچەوانەیی ئیمانەکە، کردەوهکە ئێنجامی ئیمانەکە.

لە جێی مەلائیکەت جن لە مێشکمان دانرایە

بەدئایییەوه ئەو تیروانینی یان شیوازی تیروانینی ئیمەیه لۆ مەلائیکەت، لۆ؟ تەماشای بکەن تیروانینی راست و دروست لە ناو گەنجان لەبارەوی مەلائیکەت دا نییه، لە جێی مەلائیکەت جن لە مێشکمان هەیه، مەلائیکەت دەرھینرایە و بەو جۆرە کە قورئان داوای کردوو ئیمانمان بە مەلائیکەت نییه.

کەواتە "ئیمان هێنان بە جن هەیه، بەلام هەرچی ئیمانە دەبێ لۆ مەلائیکەت سەرف بکری، ئیستا ئیمە لۆ جن سەرفمان کردیە، لۆ زانیاریتان ئیمان هێنان بە جن لە قورئاندا هەیه، بەلام ئەو ئیمانە جۆریکی دیاریکراو، وەک ئیمان هێنان بە مەلائیکەت نییه، لۆیە خودای رحمان بەهەموو لایەن و تیروانینەک باسی بەرجەستەیبووونی مەلائیکەت دەکات، تاکو فیعلەن ئەو حالەتە ئیمانیه راستەقینە یاساییه، قورئانیه، سوننەتییه دروست بیت لەناخی ئینسانەکە، ئەوکات ناریکی و بواری و بۆشایی و دەرڤەتی دەست تێخستن لۆ شەیطان نابیت، وەک" (بێ ویکچواندن) پەرداغێک کە ئەگەر ئاوی تێدا نەبوو ئەو هەوای تێدایە، ئەگەر توانیمان پەرداغە کە پر بکەین بە بەشی ئیمان هێنان بە

مه‌لائیکهت، بواری جن و شه‌یاطین نامینی تا ئەم نۆه‌نده ببه‌زینن، چونکه پره و چری ئاوه‌که‌ی له چری هه‌وایه‌که زیاتره، که ئاوه که دینه جیی خۆی هه‌وایه‌که ده‌رده‌په‌رینی.

لۆیه ئیمه له ژیر کاریگه‌ریی ئەو که‌شه‌داین، چونکه په‌یوه‌ندی راسته‌قینه‌مان، ئیمانمان به مه‌لائیکهت وه‌کو تیروانینی قورئانیی نییه، لۆیه ئاساییه که‌موکوری له ناخمان دروست ببی، یان فه‌وزا دروست بێت، ئەو فه‌وزاییه‌ش بگوازریته‌وه لۆ واقع.

دینیه سه‌ر باسی مه‌لائیکهت، که تاییه‌تمه‌ندیی و کارو فرمانی خۆیان هه‌یه، له‌کو‌تایدا په‌یوه‌ندی دیاریکراویان له‌گه‌ل موئمنیش هه‌یه، په‌یوه‌ندی دیاریکراویان له‌گه‌ل (الناس) و (بنی آدم) و (انبیاء و رسول) هه‌یه، هه‌ریه‌که له‌مانه بوونیان به‌گوێه‌ی ریک‌خستنی (ترتیب) له‌ گه‌ردووندا.

له سه‌حیحی ئیمامی ئەحمه‌د هاتوه: دایکی ئیمانداران (عائیشه) له پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) ده‌گێریته‌وه: (خُلِقْتُ الْمَلَائِكَةَ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ) (مسند احمد) ئەوه مادده‌ی دروستکردنیانه، چری نییه، نووره به‌لام نووره‌که‌ی چۆنه؟ نازانین، چونکه زانیومانه نووریش دروستکراوه، واته " (ئاماده‌کراوه) هه‌ر له‌رنگه‌کانییه‌وه نووره هه‌تا ده‌گاته ژیر سوور، سه‌رووی وه‌نوشه‌یی هه‌تا تیشکی (X) که وینه‌ی سینگ و له‌شی مرۆفی پیده‌گیرئ، ئەوانه هه‌موو نوورن، به‌لام مه‌لائیکهت چۆنه؟ نازانین!

خۆشه‌ویست (علیه السلام و البرکات) ده‌فه‌رمووئ: (نورن)، خودای گه‌وره‌ش له‌قورئان باسیان ده‌کات که‌بالیان هه‌یه، (مثنی و ثلاث و رباع) (فاطرا).

مه‌لائیکهت ته‌نها فه‌رمان جیبه‌جی ده‌که‌ن

جاریک پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) هه‌زره‌تی جبریل له شیوه‌ی واقعی خۆی ده‌بینی، باسی (٦٠٠) شه‌ش سه‌د بال ده‌کات، قه‌باره‌یان له‌گه‌ل قه‌باره‌ی مرۆف جیاوازه، هه‌یانه زۆر به‌هیز، له‌وانه عه‌رشێ خودایان هه‌لگرتیه، هه‌یانه به‌و هیزه شاری لوط پیغه‌مبه‌ریان له‌بناغه‌وه هه‌لگرتوه‌وه وه‌ریان گیراوه، (عَالِيهَا سَافِلُهَا) (هود ٨٢).

تیاندایه ده‌نگیکی به‌هیزو دیاریکراوی هه‌یه، به‌ ده‌نگه‌که‌ی مرۆف ده‌کوژی، هیلاکی قه‌ومی هه‌زره‌تی صالح، (علی نبینا و علیهم الصلوات و السلام)، مه‌لائیکهت هه‌یه ئامیری لایه ناوی (صور) ه، پیش روژی دوا‌ی نه‌فخ ده‌کات، هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وی و ئاسمان دا هه‌یه هه‌مووی بروسک ئاسا (صه‌عق) ده‌بی.

وشه‌ی بروسک (صه‌عق) له‌وشه‌ی مردن جیا‌یه، بروسک (صه‌عق) حاله‌ته‌که وه‌ک چۆن کاره‌با مرۆفیک بگری ئه‌وه‌یایه، به‌س به‌ده‌نگه‌که‌ی، ئەوه سروشتی مه‌لائیکه‌ته، ئەوه به‌شینک بوو له

بُولَيْنِي خَيْقِي، به شهکی دیکه سروشتیان، خودای رحمان باسیان دهکات: (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ) (الانبیاء ۲۶) (لَا يَسْتَفُوهُ بِالْقَوْلِ) (الانبیاء ۲۷)، گویرایه‌ل و جیی ریزی خوداینه (لایسبقون بالقول) به قسه‌ش به پیش خودای رحمان ناکه‌ون (وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد)، (وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ) (الانبیاء ۲۷) به فرمانی خودای رحمان کار دهکن، (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) (الانبیاء ۲۸) خودای رحمان ناگاداره لیان، (وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى) (الانبیاء ۲۸)، نهوه ئیشیان، (وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ) (الانبیاء ۲۸) (يُسْتَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ) (الانبیاء ۲۰).

تایبته‌ندی کردهیی زوریان ههیه له قورئان، نهوه‌مان لویان وهرگرت له پیناسه‌ی قورئان، (بی ویکچواندن) مه‌لائیکه‌ت وهکو ئامیریکی دیاریکراو (نهو نمونه‌ی دهینموره‌ی تنها لوتیگه‌میشته براینه)، (چونکه مه‌لائیکه‌ت نهوها نییه، نهوه بهس نمونه‌یه).

نهو کرده‌وانه‌ی تنها مافی خودای رحمان

بیگومان، مه‌لائیکه‌ت دروست کراویکه به‌گویره‌ی ویستی خودای رحمان تاکو بتوانی ویستی خودای رحمان سه‌دا سه‌دی جیبه‌جی بکا له هه‌موو نهو شتانه‌ی که خودای رحمان دهیه‌وی، خودای رحمان بهو جوړه‌ی دروست کردیه، ههرچی ویستی خودای رحمانه یه‌کسه‌ر جیبه‌جی دهکن، ئوتوماتیکی و به‌رده‌وام پابه‌ند و نامادن، که خودای رحمان فرمان بکا نهوان جیبه‌جی دهکن (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) (الانبیاء ۲۸) واته "هیچ نییه له‌ناخی خوین پینشک‌ه‌شی بکن، نه به‌قسه نه به‌کردار و ویست، تنها نهوه‌ی خودای رحمان خو‌ی لو نهوانی دانابی نهوان نهوه دهکن.

به نمونه بلین: له‌میشکیان دانرابی ههر لهو سنوره‌ش کار بکن، ههر یه‌که لهو کومه‌له مه‌لائیکه‌تانه شیوازی خوین له‌کارکردن هه‌بیت، به نمونه "کومه‌لیکیان هه‌یه بهس له جه‌ه‌ننه‌م مروّف نازار دده‌ن (وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً) (المذثر ۳۱) بوونی نهو مه‌لائیکه‌ته به‌هوی نازار دانه‌که‌یه (تعذیب)، چه‌نده باش نازاری بدات نهوه‌نده خو‌ی نارامتر ده‌بینی، خودای رحمان نهو‌های دروست کردیه، که‌ته‌لوکی هه‌یه، ئینجا بهو جوړو پلانه.

تایاندایه پیناون له‌نیوان خودای رحمان و مروّفدا، بالیوزن، خودای رحمان فرمان دهکات فلانه شت بهو پیغه‌مبهره بلی، واته "خودای رحمان فرمان به‌چی بکا نهوه ده‌گوازه‌وه، مه‌لائیکه‌ت هه‌یه تایبته‌ته تنها کوتوب دینیتته خواره‌وه، وهک "جبریل که به‌رپرسی سروشه له نیوان خودای رحمان و نه‌نبیاء و رسول، ههر یه‌که‌یان کاری تایبته‌تی خوین هه‌یه، هه‌مووشیان له‌نیوان زهوی و ئاسماندا نهو کارانه دهکن.

ئوهی ئیمه پهیوهندیمان پی ههیه، له تیگه‌یشتنی ئیمان پهیوهندیمان به ئهوانی دیکه نییه، چ له‌ده‌روهی گۆی زهوی ههیهو چ نییه پهیوهندیمان پیهی، پهیوهندیمان بهوه ههیه که له ژیانی رۆژانه‌ماندا چ ههیه، ئیوان ئیمهو خودای رحمان له‌سه‌ر زهوی که خودای رحمان بییهوی بهوانی بکات ئهوان دهیکهن، ئه‌و ئاسویی (ئوفوق) بیهم پی گرنکه، مه‌به‌ستم ئه‌وهیه که له ئیمان هینان کۆمه‌له‌ک لایهن ههیه خودای رحمان به مه‌لائیکه‌تی دهکات.

له قورئاندا زۆربه‌ی وشه یاخود کرداری که خودای رحمان (نا)ی له‌گه‌ل به‌کار هینابی، به‌نموونه " (أنزلنا، أمطرنا) ی له‌گه‌ل به‌کار هینابی، زۆربه‌ی مه‌لائیکه‌ت له ناویدا ههیه، (نا)ی له‌گه‌ل هاتبی وهک " (أنزلنا، أمطرنا، خلقنا) ئه‌وهی هه‌مووی پیتی (ن، ا) له‌گه‌ل بیته مه‌لائیکه‌ت به‌شه‌که له نیویدا.

واته " خودای رحمان به‌هۆی مه‌لائیکه‌ت ئه‌و کاره دهکات، ئه‌وه کاری مه‌لائیکه‌ته، به‌نموونه " خودای رحمان یه‌که‌م مروّقی به‌ده‌ستی خۆی دروست کردیه، (مامنعك أن تسجد لما خلقت بیدی) (ص ۷۰)، ئه‌وهی ماوه ته‌نزا لۆ (خلقت) ی به‌کار هینایه.

ئه‌وهی ماوه (ن، ا) ی له‌گه‌ل به‌کار دینی، له به‌رچی؟ چونکه ماده‌ی یه‌که‌م له بنچینه دا خودای رحمان دروستی کردوه، پاشان مه‌لائیکه‌ت به‌شی دیکه ته‌واو دهکهن، نه‌ک دروستی دهکهن، یان زیادو له خۆی ده‌گرن.

نموونه " دابه‌زاندن (التنزیل) خویندنه‌وه و ته‌قدیراتی خوی که له ئاسمان دابه‌زێته سه‌ر زهوی، یه‌که‌مین به‌ش که خودای رحمان کردوویه‌تی پاشان ده‌یداته ده‌ست مه‌لائیکه‌ت، نموونه " (تصویر) ی مروّف که خودای رحمان له‌ناو ناخی رحم پلانه‌که‌ی هه‌موو دانایه.

ئه‌و مه‌لائیکه‌ته دیت ئیش دهکات، چونکه ئه‌وه هه‌مووی ئیشیتی، ده‌بی ئیمان به‌و کۆمه‌له‌ کاره بینین که مه‌لائیکه‌ت دهیکات، چونکه جیبه‌جیکاری فه‌رمانی ره‌های خودان هه‌تا له ده‌رچوونیشی.

به‌لام کرده‌وهی دیکه ههیه خودای رحمان له قورئان ته‌نزا به مافی خۆی داناوه، وهک (حکم) له قورئان نه‌ی فه‌رمووه (حکما)، به نموونه " لۆ (حلم) لۆخۆی خۆی و لۆ مه‌لائیکه‌تیش هینابی، له‌به‌ر ئه‌وهی تاییه‌ته به خۆی، ئه‌وه جیاوازییه‌که‌یه، ئه‌و کۆمه‌له لایه‌نه‌ی پهیوهندی به‌ذاتی خۆی هه‌بی، که (فعل) لۆ خۆی فه‌رمویه‌تی، لۆیه له هه‌موو قورئان (حکما) نییه، بیگومان زۆر نمونه‌ی دیکه‌ی ئاوا ههیه.

لۆیه ئه‌وهی که‌خۆی فه‌رمانی کردبی به‌گۆیره‌ی پلان و ویستی خۆی له‌سه‌ر گۆی زهوی و گه‌ردوون جیبه‌جیکری ئه‌وه پیتی (ن، ا) ی له‌گه‌ل به‌کار هیناوه، ئه‌و حاله‌ته له قورئان زۆره و کاری دیکه‌شیان ههیه، مه‌لائیکه‌تی تاییه‌ت کاری دیکه‌شیان ههیه وهک هه‌لگرتنی عه‌رش خودای رحمان فه‌رمانی پیکردینه عه‌رش هه‌لگرن.

مهلائیکهت لای مؤمن رادهوستی

ئوهی پهیوهندی به نیهمی موسلمان هیه، که مهلائیکهت وهک پایه پیدانیک ئه مافهی درایتی که (مکرمة عند الله) شهفاعتی بکات، بهلام بهو ریگهو چوار چپوهی که خودای رحمان لوی دیاریکردوه، بهریپیدانی خوی لو ئهوه کهسانه که خودای رحمان خوی دیاری یان دهکات.

کهواته" راسپیردراوهو تنها له پیگهی ریزلینانه، خودای رحمان فرمان به مهلائیکهت دهکات تکا (شهفاعت) لو فلان بکه و فلانه کس مافی شهفاعتی هاتوه، ئهگهرنا شتی وانییه که مهلائیکهت عهقی فلان کس گرتوه له ناکاو دهست به تکا (شهفاعت) بکات، یان چونی بوئ ئاوا شهفاعتی لو بکا، له قورئان بهو شیوهیه نییه، مؤلتهکه تنها له دهستی خودایه، له تیگهیشتنی شهفاعت دهبی خودای رحمان کهسهکان دیاری بکات، ههتا جور وشپوهی شهفاعتیش له لایهن خوداوه دیاری دهکریت، کهواته" حالتهکه بهس ریزه، ئهگهرنا له دهست مهلائیکهت نییه ههتا لو ئهنبیاء و روسولیش ئاوایه.

ههندی مهلائیکهت پهیوهندیان لهگهل گروی مؤمین هیه (منها انبیاء ورسول، منها صالحین).

دهربارهی ئهنبیاء ورسول جگه له دابهزینی کتاب و چاودیاری و پاسهوانیکردن و پاراستنیان، موناجاتیان هیه، (ونادته الملائکه وهوقائم یصلی) (ال عمران ۲۴) وهک لو مهریم (واذ قالت الملائکه یا مریم... (ال عمران ۲۴) ئهوانه ههمووی لو مهریم گوفتاره، لو فلان پیغمبهره موناجاته، هس یهکه پیگهی تاییهتی خوی هیه.

ههموو دهزانین مهریم رسول نهبووه (نبیة) بووه، صالحه بووه،

ئهگهر جیاوازیش بکهین له نیوان رسالهت و نبوهت، ئاشکرایه که رسالهت دهبی به بی کهم و زیاد وهک خوی نهقل بکریت، بهلام له نبوهت گهاندنه به کهلیماتی کهسهکه و شیوازی ئهوه کهسهی که به زمان یان به نیشارهت یان به نووسین یان له بن گوئی بخوینی دهیگهیهنیت، واته" کابرای نهبی تهحهکوم به مادهکهی دهکات، چهندی دهلی؟ چون دهلی؟ له کی دهلی؟ به چ ریگهیهک پی دهلی؟ کهی پی دهلی؟ ئهوه ههمووی له چوارچپوهی نبوهته، لویه (ام موساش نهبییهیه، چونکه پی گوترا کورمهکت له ناو سهبهته دابنی و فری بده ناو نیل، بهلام ریگهی دانانی له ناو سهبهتهو فریدانی لو ناو روباری نیل ئهوه خوی کردی، ئهوه نبوهته.

خودای رحمان له جیگهیهکی دیکه دهفرمووی: (فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) (مریم ۱۷)، دهربارهی گروی مؤمنین رهنکه له فکری بهشهر مهلائیکهت بهس نواندن (تمثل) بکاو ناموزگاری و ناراستهی بکا، به بهلگهی ئهوهی (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ) (فصلت ۳۰) ههروهها چیان پی دهلین: (أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا

بِالْحَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ) هَيْلْ لَهْزِير (نحن) (نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) پاشان (وفي الآخرة) پاشان به چوار ماناوه هاتووه: (معين، نصير، صاحب، صديق) كهواته" پهيوهندي راستهوخو به تيگهيشتنی و يلايهت ههيه، له قورئاندا دهر باره‌ی مؤمنين نهوه‌ی كه خوراکری (ئيسنتيقامة) بي نهوه پهيوهندي نيوان مؤمنينه راسته‌قينه‌كه‌يه له‌گه‌ل مه‌لائيكهت و پهيوهندي له‌سه‌ر تيگه‌يشتنی هيدايه‌ته، ته‌ولی به‌مانای صاحب، صديق، معين مو‌عاونه‌ی بکا، نصير له‌سه‌ر دونيا مه‌لائيكهت سه‌ری بخات.

بهو چوار مانايه‌ی له دنيا مه‌لائيكهت پهيوهندي راسته‌وخوی له‌گه‌ل مؤمنين ههيه، له دواروژيشدا (الآخرة) نحن (أولياكم في الحياة الدنيا و في الآخرة) (فصلت ۳۱) (وَأَلْمَلَأْتُمْهُمُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ) (الشورى ۵).

چون نیمان به مه‌لائيكهت بينين؟

لهو جورانه‌ی باسمان كرد نهوه پوله‌كانی مه‌لائيكهتن، چون نیمان به مه‌لائيكهت بينين؟ نیمان هينان به مه‌لائيكهت زیندویتی له نیمان هينان به‌ذاتی خودای رحمان وهر ده‌گری، چونكه نیمان دوو روکنی سه‌ره‌کيه، سئ روکنه‌کهی دیکه تابعه، تنها دوو روکن سه‌ره‌کيه كه خودای رحمان و (اليوم الآخرة) ه، سئ روکنه تابعه‌که (رسول، كتب، الملائكة)، نهوه سئ روکنه تابعه له‌ذاتخودای رحمان هیز وهر ده‌گرن.

نه‌گه‌ر ئينسانه‌که وه‌ك زانياریی به‌راستی له چه‌مکی ربوبيهت تيگه‌يشت، شه‌وان به‌هوی قيرائه له ناخی خو‌ی تيگه‌يشتنی له‌باره‌ی ربوبيهت دروست كرد و دوو باره‌ی کرده‌وه، له ناخیدا زیندووی کرده‌وه، هه‌ست به‌وه ده‌کات په‌يوهندي نيوان ذاتی خودای رحمان له‌گه‌ل نهوه مؤمنينه‌ی نه‌چراوه، په‌يوهنديه‌ك له ناخوه، په‌يوهنديه‌ك له ريشه‌وه، په‌يوهنديه‌ك زیندوو، هر له چرکه ساتی نهوه مؤمنينه نیمان به خودای رحمان دینی، نهوه په‌يوهنديه‌ی نيوان مه‌لائيكهت ده‌ست پیده‌کات، هه‌تا له ناو به‌هه‌شتيش چیرانی نیبه، لهو ساته‌ی كه نیمان به خودای رحمان دینی هه‌ست ده‌کهی كه خودای رحمان نهوه گه‌ردوونه‌ی پشت گوئی نه‌خستوه.

به‌نمونه" كه دئی ته‌سه‌ور ده‌کهی نهوه روژه چون له روژه‌ه‌لات هه‌لدیت و له روژئاوا جاريکی دیکه ئاوا ده‌بیته‌وه، كه نهوه مه‌لائيكهته ده‌يه‌ینی و ده‌بیات، هر له‌خورا جووله ناکات چونكه عه‌قلی نیبه، یان نهوه مانگه ئاوا په‌يوه‌سته بهو زه‌وبيه و جازبیه‌تی مه‌لائيكهت گرتیتی، كه باران دیته خواری مه‌لائيكهت بهو ریژه‌وه پيوه‌رانه ده‌يه‌ینيته خواره‌وه، نهوه هه‌مووی ئیااتن، نهوه‌ی له زه‌وی دهر ده‌چی مه‌لائيكهت به گویره‌ی ويستی خودای رحمان چاودیری ده‌کات و دهری ده‌يه‌ینی، كهواته" نهوه مؤمنينه كه دیت موماره‌سه‌ی قيرائه ده‌کات له بو ذاتی ربوبيه‌تی (رب العالمين)، نهوه روئيه له مه‌لائيكهت هه‌ست پیده‌کات، كه به شمش مانگ و به سال موماره‌سه‌ی نهوه حاله‌ته‌ی كرد، نهوه‌کات

ههست دهکات به فعلی مه‌لانیکهت به‌شیکه له نیمانی، په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆو سه‌میمی له نیوان خۆیی و مه‌لانیکهت و براده‌رایه‌تییه‌ک له گه‌ل خۆیی و مه‌لانیکهت دا هه‌یه، ویلایهت له گه‌ل مه‌لانیکهت هه‌یه.

چۆن ئایاتی کهونی قابیله لۆ دووباره‌بوونه‌وه ئاواش ئایاتی شهرعی قابیله لۆ دووباره‌بوونه‌وه، هه‌یچ دوور نییه ئیماندار پێویستی به ئامۆژگاری و ته‌ببه‌یه‌نی دین هه‌بیت و مه‌لانیکهت بێت ته‌ببه‌یه‌نی دینی لۆ بکات.

له بوخاری و موسلیم به‌چوار ریوایهت ده‌گێرت‌ه‌وه: له دهشت کۆمه‌لێک ئه‌عراب له خزمهت پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) دانیشتییه، ئیمانیا‌ن به‌خودای رحمان و پێغه‌مبهر هه‌نایه، به‌لام تێگه‌یشتیان له ئابین که‌مه، ئه‌وان چاره‌ری پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌که‌ن، پێغه‌مبهریش (علیه السلام و البرکات) چاره‌ری ئه‌وان ده‌کات قسان بکه‌ن، له ناو مه‌جلیس‌یش عبدالله بن عمر مه‌وجوده‌وه ده‌گێرت‌ه‌وه: (کنا جلوسا عند النبي (علیه السلام و البرکات) فجاء رجل شديد بياض الثياب شديد سواد شعر الرأس لا يرى عليه أثر سفر ولا يعرفه منا أحد فجلس إلى النبي (علیه السلام و البرکات) فأسند ركبته إلى ركبته و وضع يديه على فخذيه ثم قال: (يا محمد ما الإسلام) (صحيح ابن ماجه) (يا محمد ما الايمان)، وه لامي دايه‌وه، (يا محمد ما الاحسان)، وه لامي دايه‌وه (فمتى الساعة) له ئه‌نجامدا هه‌ستاو رویشت.

پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) فه‌رمو‌وی: (ذلك جبريل اتاكم يعلمكم معالم دينكم) وایه یان نا؟ کێ بوو؟ جبریل بوو، ره‌نگه لۆ کاک فلان و فیسار مه‌لانیکه‌ته‌ک نه‌یه‌ته خواره‌وه، به‌لکو به‌قه‌د خۆی دێته خواره‌وه، ئه‌گه‌ر به‌شهریش بێت، ئایا به‌ به‌لگه‌ی ئایهت له قورئان دا ریگری هه‌یه؟ به‌لگه‌ی ئایه‌تێک یان فه‌رمووده‌یه‌ک نییه، که بلێ وشه‌ی ویلایهت به‌س له زه‌مانی پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) لۆ هاوه‌لان (أصحاب) بووه‌و ئیستا پچراوه، به ده‌یان به‌لگه هه‌یه له ژیا‌نی (الذین امنو مع رسول الله) په‌یوه‌ندی له‌ناخه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌لانیکهت.

ئه‌گه‌ر بێتو مؤمن به‌به‌لگه‌ی ده‌قی فه‌رمووده، (حه‌فه‌ظه‌ی هه‌بی، که له بوخاری و موسلیم گێردراوه‌ته‌وه، هاوه‌لانی دیکه‌ش که مؤمنن (حه‌فه‌ظه‌ی) یان له‌سه‌ر هه‌یه، به وشه‌ی (حه‌فه‌ظه‌ی) ها‌تووه، (یحفظونه)، ئه‌و به‌ ذاتی پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) لۆ گرو‌وی (مؤمنین) یش (حه‌فه‌ظه‌ی) له نو‌یژی عه‌صرو به‌یانی ته‌عه‌قوب ده‌که‌ن، کۆمه‌له به‌ کۆمه‌له، ده‌سته‌یه‌ک دێنه خواره‌وه، ده‌سته‌یه‌ک ده‌جێته سه‌ر هه‌وه.

فه‌رمووده‌ی سه‌حیح هه‌یه، له‌کاتی نووستن مه‌لانیکه‌تی تایه‌ت دێنه لای قاچ و یه‌ک دێته لای سه‌ری مؤمن راده‌وستی، جگه له‌وه مه‌لانیکه‌تی نووسین (سه‌رشان) دێنه لای ئه‌و مؤمینه‌ی که راهێنانی حاله‌تی نیمانی راسته‌قینه ده‌کات به ماددیات، که به کرده‌یی مه‌لانیکهت به چاکه دێنه ناو ئه‌و بابه‌تانه.

ئەو روناکییە لە ناومووی دروست دەبێت، دەبی ماددەیی لە ناومووی ھەبێت، تا ئامیڤری ناخی دەست بە کارکردن بکات، ئەو کات ئەو لایەن و بۆشاییە، ئەو بەرداغەیی باسماں کرد پڕ بکری بە ئیمان ھێنان بە مەلانیکیەت، ئەوکات بواری شەیتانەکان کەم و سنووردار دەبێت، لۆیە کۆمەلە شتێک (ئومور) لۆ کابرا دروست دەبێت، نموونە " (لا یامرە الا بخیر) مەلانیکیەت بەس وینەیی راست و باش پیشان دەدات، لۆ؟ چونکە وشەیی وەلی بەو مانایانە ھاتوو. خودای رەحمانیش وشەیی فەرموو، نەک ئەووی زەید و عوبەید دەیلێن، ئەو ئەگەر ھاتوو ئیمانەکە رێک بەو جۆرە بوو لەگەڵ مەلانیکیەت..

بۆشایی لۆ شەیطان کەمبوو بۆشایی لۆ جنیش کەم دەبێت، ئەوکات نابێت لە ناو ناخماں دا بنیشێت، جن نایەت ناخماں ھێور بکاتو، لۆ زانیاریتان ھیچ نایەتیکی قورئانیی و فەرموودەییەکی نییە بلێت: جن دێتە ناو لەشی مرۆف.

ھەموو کاتێک مەلانیکیەت لە گەڵ مرۆفە؟

لۆ دنیایی ئەووی ھەییە سەدا سەد گومانە، لەبەر ئەووی ئیمە ئیمانمان بە مەلانیکیەت سنووردارە، لۆیە شەیطان دەتوانێ دەرفەت ببینیتو، ئەو ھامان لێکا کە بەکر دەبی دەتوانی لە شیوازی مرۆف خۆی بکا بە مرۆف و بێتە ناو ناخماں، ویستمان لێ وەر بگری، بشتوانی کاری خۆی بە ئیمە بکات.

لۆیە ئەو فیکرە لەناو گەنجان زۆر بە ھێزە، شوینەواری خراپیشی زۆر بە ھێزە، شوینەواری خراپیشی زۆرە، شوینەواری خراپی واقیعی ھەییە، ئیمان بە مەلانیکیەت پەرزینە لۆ ئەووی بە کردەیی باوەرو زانیاریمان دەربارەیی جن بێتە جیگورکی ئیمان ھێنان بە مەلانیکیەت، ئەو کات ئەگەر بە راستی ئیمانمان بەرز بێت، رەنگە لە شیوەیی بەشەر ئامۆژگاریمان بکات، ئاراستەمان بکات، بەرچاو پرونیمان بکات، لۆ چاکەکاریی پالمان پێو بنی، بۆشایی لۆ شەیطان نامینی، ئەو جۆرە راھینانە.. ئەو حالەتە ئیمان لەناخی مرۆفی ئیماندار ئیمان دروست دەکات.

کە بەکر دەبی مەلانیکیەت ھەموو کات بوونیان ھەییە، بەلام لە جیگەیی خۆ شوشتن و WC مەلانیکیەت لەگەڵی ناچیتە ژووری، ھەروەھا لە کاتی پەیوەندی نیوان ھاوسەران مەلانیکیەت مۆلەت وەردەگری و دەردەچی، تەنھا لەو سی جیگەیی مەلانیکیەت دەردەچی، ئەووی دەمینیتو ھەموو کاتەک مەلانیکیەت لەگەڵ ئەو مرۆفەییە.

ئەو ھەستە بە قیرائە دروست دەبێت، لە شەودا دەبی ھەلسی راھینانی ئەو حالەتەیی بکەیی کە بەلێ مەلانیکیەت دروستکاروێکە نەک دروستکەر، ھەتا ھەست بەبوونی بکا ژینی لەگەڵ بکات، ئەو کار و باشیەکانی، ئەو کارلێک و زیندویتی لەگەڵ ئەو، ئەگەر ئەو باوەرە لەلای مؤمن دروست بوو،

ئوه ده‌بیته نیمان، به‌کرده‌یی ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌یی که په‌یوه‌ندی باش له نیوان خویی و مه‌لائیکه‌ت دروست ببیت.

ئو ئایه‌تانه لو ئیشکردن له‌سه‌ر مه‌لائیکه‌ت زۆرن، پۆلینی مه‌لائیکه‌ت، چۆن جووله‌ ده‌که‌ن؟

چالاکییان هه‌یه له‌سه‌ر گۆی زه‌وی، جووله‌ و چالاکیان له‌سه‌ر ئه‌نبیاء و رسول، هه‌تا له‌سه‌ر خوده‌کان، هه‌تا لو کافر مه‌کان، به‌ نمونه‌ "که کافر ده‌مریت خودای رحمان ده‌فهرموئ: (قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ) (السجده ۱۱) ئه‌وه لو به‌شه‌رییه‌ته به‌ گشتی، به‌لام کابرای کافر که ده‌مری جیاوازه له گهل نیماندار، ده‌فهرموئ: (وَلَوْ تَرَى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ) (الانفال ۵۰)، به‌ته‌واوی دۆخیکی به‌رجه‌سته بیینه به‌رچاوتان، ده‌بی ده‌ستی مه‌لائیکه‌ت چۆن ببیت له رووی مرۆقه‌که‌ی بدا، ببیت له دم و چاوی بدات، له هه‌مان کات له پشتیشی بدات، ئه‌و به‌شه‌ره چی لیدیت؟ ئه‌و دۆخ و دیمه‌نه وینه بگرن له‌به‌ر چاوتان، لیدان به‌لیدانی مه‌لائیکه‌ت، (یضربون وجوههم)، له هه‌مان کات له‌پشتیشی بدات، بیینه پیش چاوتان بزنان خوارو خپچه‌که‌ی چی لیدیت؟ لو؟ (وجوههم) لو؟ (أدبارهم).

زانستی ده‌روونی جوانترین وینه‌ی ده‌گری، له به‌رچی رواله‌ت و به‌شی پشته‌وه‌ی هه‌ردوکیان به‌یه‌که‌وه؟ له‌به‌رچی نالی سه‌ری؟ یان ده‌ست و پییه‌کانی، ئینجا حاله‌ته‌که به به‌رجه‌سته‌یی (مجسم) ی له‌ناو قورئاندا هه‌موو وینه‌ی هه‌یه، که خویندته‌وه له پیش چاوی خۆت بییره، وینه‌ی بگه‌ره بزانه حاله‌ته‌که چۆنه؟ چۆن دروست ده‌بیت؟ ئه‌و مرۆقه چی لیدیت؟ هه‌روه‌ها له‌کاتی ده‌رچوونی نه‌فسی ته‌ماشای بکه.. هتد.

له هه‌ردوو سوهره‌تی (ال عمران و الانفال) و زۆرسوهره‌تی دیکه ته‌ماشای بکه‌خودای رحمان چۆن یارمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البرکات) و هاوه‌لانی داوه به‌مه‌لائیکه‌ت، ئه‌و کارانه‌ی مه‌لائیکه‌ت ده‌یکه‌ن هه‌موو به‌ پلان و به‌رنامه‌یه، به‌لام شه‌ریان نه‌زانیه‌وه، لویه خودای رحمان له‌ناو جه‌نگ راهینانیان پیده‌کات و سه‌ربازگه‌یان لو داده‌نی، شمشیر (السيف) یان له ده‌سته خودای رحمان فه‌رمانیان پیده‌کات به‌و شیوه‌یه له دوو جیگه‌یان بدن: (فاضربوا فوق الاعناق واضربوا منهم کل بنان) (الانفال ۱۲) په‌نجه، مه‌لائیکه‌ت لیستی لایه له‌وه‌ی نوسراوه له گه‌رده‌نی ده‌دا (فوق الاعناق)، ئه‌وه‌ی ره‌نگه له داها‌توو ببیته مؤمن له لیسته‌که هه‌یه په‌کسه‌ر له په‌نجه‌کان ده‌دات و په‌لی ده‌دا، ئه‌وه هاوکاری جۆرییه (مه‌ددی نه‌وعیه) له حاله‌ته‌کی دیاریکراو، خودای رحمان فه‌رمانی کرد په‌کسه‌ر مه‌لائیکه‌ت داده‌به‌زن، راده‌هینرین، هه‌ر له‌وی کاره‌که جپه‌جی ده‌که‌ن، که‌ی ئه‌وه ده‌کری؟ بیگومان ئه‌و کاته‌ی که په‌یوه‌ندی نیماندار گه‌یشه‌ته ئه‌و ئاسته‌ی مه‌لائیکه‌ت کاری خوی نه‌بیت به‌لام ئه‌و کاره‌ی پی بکریت، چی واده‌کات ئه‌وه دروست ببیت؟ جۆر و ئاستی نیمانداران، واته "په‌یوه‌ندی نیمانداران واده‌کات ئه‌وه پیویست بکه‌ن له‌سه‌ر مه‌لائیکه‌ت و مه‌لائیکه‌ت ئاوا مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

هاوەلانی نو جۆریان هەیه

ئیمانداران بە کردەوه چاکەکانیان لەسەر مەلائیکەت پێویست دەکەن ئاوا بکەن، نەك هەر ئەر حالەتەنە، هەتا خودای رحمان لەو حالەتەنە خۆی بە گەورەیی و ھیزو ھەلبژاردنی خۆی دەستی خستۆتە ناو بابەتەكە، (انی معكم) بە مەلائیکەت دەئێ: خودای رحمان دەفەرمووئ: (انی معكم فثبتوا الذين امنوا) (الانفال ۱۲)، ئینجا (فاضربوا فوق الاعناق واضربوا منهم كل بنان) (الانفال ۱۲)، چ حالەتەك وایکرد خودای رحمان لەو ئاستە بەرزە ئەر ھەموو فەرمانە دەرینئی لۆ پەرسشئی موککەرەم؟ بێگومان کردەوهی چاک و بەرزئی حالەتی ئیمانیان، چونکە تووژیک لە نیو ئیمانداران ئیمانیان نەگەیشتبوو ئەم ئاستە، لە بەرچی؟ چونکە یاسای ئیمان ھێنان بە ذاتی خودای رحمان لەلایەن ئەرەنەیی کە تازە دەھاتنە ناو چوارچیوھی ئیمان بەو شیوھیه وەرنەگیرابوو، لە مەدینە مزگەوت و نووژ و حەج و شەھادە و.. تد ھەبوو، ئەرەو دەھات وەکو ئیستامان نووژ و حەجی دەکرد و شەھادە دەھینا بئ ئەرەو بە ئاستەکانی دروستبوونی ئیمان تێپەریین، لۆیە کەم و کوریی لە ناخیاندا ھەبوو.

کە دەھاتن مامەلەیان لە گەل واقعیکی دیاریکراو دەکرد، ئەر ئاستە ئیمانیهیان نەبوو، وەك و موصعب و عەممار و.. تد بەو یاسایانە نەھاتبوون کە هاوەلانی پێیدا تێپەریبون، لۆیە کەم و کوری دروست دەبوو، ئەگەر نا وەکو ئەرەو سیواکیان بەکار دەھینا، شمشیریان لە لابوو، بەلام لەبەر ئەرەو ناووەھیان لەو ئاستە نەبوو نەیانوانی وەك ئەرەو ئەرکەکە جێبەجێ بکەن، لەوئیهو کیشە دروست دەبوو، خودای رحمان لەبارەو ئەرەو بەو شیوھیه ناویانی ھیناوە و دەفەرمووئ: (الذين في قلوبهم مرض) (الانفال ۴۹).

لۆیە ئەگەر پیناسەیی هاوەلانی (أصحاب) بزائن سورەتی التوبە بە بەرجهستەترین شیوہ باسی دۆخی هاوەلانی دەکات، نو پۆل (طبقة) ی هاوەلانی ھەیه نەك یەك، ئەرەو بەو جۆرە لە قورئان پیناسەیان لۆ دەکریت، چ دۆخەك ئەرەو پۆلین دەکات؟ ئیمانی راستەقینە بەذاتی خودای رحمان و بەئاخیرەت و بە کتوب و رسول، بەتایبەتی ئیمان ھێنان بەمەلائیکەت ئەر زیندووتیە دووبارە دەکاتەو.